

Dostosowywanie wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów

Uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych obowiązują wymagania i kryteria ocen określone w wymaganiach edukacyjnych dla wszystkich uczniów, z pewnymi wyjątkami wynikającymi z posiadanej niepełnosprawności lub deficytów i uwzględniającymi zalecenia zawarte w opiniach i/lub orzeczeniach, tj.:

	formy dostosowania wymagań edukacyjnych:	warunki sprawdzania wiedzy i umiejętności:
uczeń słabosłyszący	<ul style="list-style-type: none"> • przy odpowiedziach ustnych stworzenie optymalnych warunków odbioru mowy w klasie, • zwrócenie się twarzą w stronę ucznia, • mówienie do ucznia w sposób wyraźny, z użyciem normalnego głosu i odpowiedniej intonacji, unikanie gwałtownych ruchów, • zadbanie o spokój i ciszę w klasie, eliminowanie zbędnego hałasu, • brak zadań z odsłuchem na kartkówkach i sprawdzianach, – polecenia wzbogacone wizualnie – wykresy, rysunki, kolory, • stopniowanie trudności i wydłużanie czasu pracy, • przy ocenie prac pisemnych nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, • zapis nie powinien być brany pod uwagę przy ocenie, • uczeń powinien zajmować miejsce blisko nauczyciela. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna, • ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • karty pracy – uproszczone, obrazkowe zdania oraz teksty wielokrotnego wyboru, • prace praktyczne – wykonanie projektu rysunku, plakatu lub pracy manualnej, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi, • ocena obserwacji – analiza procesu wykonania zadania, a nie wyłącznie efektu końcowego, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli.
uczeń słabowidzący	<ul style="list-style-type: none"> • większa czcionka, • przejrzysty wydruk, • zadania podzielone na etapy, • wyraźny kontrast i wyraźne wyczernienie liter, • czytelne i duże mapy oraz schematy, • krótkie instrukcje, • wydłużenie czasu przy dłuższych formach sprawdzania wiedzy, • w geometrii – wprowadzanie uproszczonych konstrukcji z ograniczoną do koniecznych liczbą linii pomocniczych, 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki, pomagające w formułowaniu odpowiedzi, • opowiadanie historyjek – tworzenie narracji lub opowiadania na podstawie obrazków.

	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowanie mapek i rysunków o mniejszej liczbie szczegółów, • wytłuszczenie ważniejszych treści, • miejsce blisko okna i tablicy. 	
uczeń ze spektrum Autyzmu, w tym z zespołem Aspergera	<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie krótkich, prostych poleceń, • unikanie metafor i skrótów myślowych, • dokładne i precyzyjne formułowanie poleceń oraz pytań, • dodatkowe objaśnianie pojęć, zjawisk, zwrotów potocznych i przysłów oraz upewnianie się, czy uczeń prawidłowo rozumie ich znaczenie, parafrazowanie poleceń i pytań, • wydłużenie czasu pracy, • dzielenie zadań złożonych na etapy, aby uczeń mógł samodzielnie i z poczuciem sukcesu zakończyć zadanie, • uwzględnianie ograniczonej podzielności uwagi ucznia z zespołem Aspergera poprzez formułowanie jednego zadania do wykonania, • podczas odpytywania stosowanie jednoznacznego języka, • wyjaśnianie metafor i przenośni oraz wyrazów bliskoznacznych, • uzupełnianie zadań i poleceń rysunkiem, zdjęciem bądź modelem, • sprawdzanie zrozumienia czytanego tekstu poprzez zadawanie dodatkowych pytań: Co się wydarzyło? Gdzie? Kiedy? Dlaczego?, • na lekcjach wychowania fizycznego unikanie aktywności ruchowej związanej z rywalizacją, • dbanie o losowy przydział uczniów do grup, • sprawdzanie wiedzy w warunkach sprzyjających uczniowi, • zapewnienie miejsca do wyciszenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu oraz liczeniu (czynnik immersyjny, rozszerzone MOTE, odpowiednie czcionki), • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • mapy myśli i schematy – graficzne przedstawienie zagadnień, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi.
uczeń z orzeczeniem o potrzebie nauczania indywidualnego lub z opinią o zindywidualizowanej ścieżce kształcenia	<ul style="list-style-type: none"> • realizacja podstawy programowej z dostosowaniem zakresu i tempa pracy do możliwości psychofizycznych ucznia, • indywidualne planowanie pracy dydaktycznej, 	<ul style="list-style-type: none"> • obserwacja bieżącej pracy ucznia (aktywność, zaangażowanie, samodzielność), • odpowiedzi ustne oraz rozmowy kierowane,

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Edwarda hr. Raczyńskiego w Komornikach

	<ul style="list-style-type: none"> • elastyczny plan zajęć obejmujący przerwy i zmianę aktywności, • nauczanie w formie indywidualnej (nauczanie indywidualne), • nauczanie w formie mieszanej (zajęcia indywidualne oraz wybrane zajęcia z klasą), zindywidualizowana ścieżka edukacyjna, • stopniowe włączanie ucznia w życie klasy zgodnie z zaleceniami PPP, • dzielenie materiału na małe, możliwe do opanowania partie, • ograniczenie materiału do treści kluczowych, • częste powtórzenia i utrwalanie wiadomości, • nauka poprzez działanie i doświadczenie, • stosowanie różnorodnych pomocy dydaktycznych, • indywidualne instrukcje oraz bieżące wsparcie nauczyciela, • dostosowanie metod pracy do aktualnego stanu zdrowia ucznia, • możliwość czytania cichego oraz udzielania odpowiedzi ustnych zamiast pisemnych, • stosowanie skróconych form pisemnych, • nauka na konkretach i w sytuacjach praktycznych, • ocenianie rozumowania oraz umiejętności praktycznych ucznia, • wydłużony czas pracy, • zmniejszona liczba zadań lub ich stopniowanie pod względem trudności, • jasne i proste polecenia, w razie potrzeby odczytywane lub dodatkowo wyjaśniane przez nauczyciela, • możliwość pracy w spokojnym i znanym uczniowi miejscu. 	<ul style="list-style-type: none"> • prace praktyczne i zadania dostosowane do możliwości ucznia, • krótkie sprawdziany lub karty pracy, w miarę potrzeb realizowane w formie ustnej, • prace projektowe, działania praktyczne oraz ćwiczenia manipulacyjne.
<p>uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się:</p>		

<ul style="list-style-type: none"> • uczeń z dysgrafią 	<ul style="list-style-type: none"> • wydłużanie czasu wykonywania testów ze względu na wolniejsze tempo pisania, • indywidualizowanie wymagań, w tym stopnia trudności zleconego materiału oraz sposobu egzekwowania wiedzy, • nieobniżanie ocen ze względu na jakość pisma, • dopytywanie ucznia w sytuacji, gdy zapis nie pozwala na obiektywną ocenę pracy, • ograniczenie ilości tekstu przeznaczonego do pisania, • sprawdziany i kartkówki w formie drukowanej. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • karty pracy – uproszczone lub obrazkowe zdania oraz teksty wielokrotnego wyboru, • prace praktyczne – wykonanie projektu rysunku, plakatu lub pracy manualnej, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi, • ocena obserwacji – analiza procesu wykonania zadania, a nie wyłącznie efektu końcowego, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli, • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • opowiadanie historyjek – tworzenie narracji lub opowiadania na podstawie obrazków.
<ul style="list-style-type: none"> • uczeń z dysortografią 	<ul style="list-style-type: none"> • pozwalanie na korzystanie ze słownika ortograficznego podczas prac pisemnych i sprawdzianów, • przypominanie w poleceniach o autokorekcie prac pisemnych w celu zminimalizowania błędów wynikających z nieuwagi, • dzielenie zadań na mniejsze etapy oraz wymaganie ich finalizowania, mobilizowanie ucznia do krótkotrwałego, intensywnego wysiłku, • możliwość zapytania nauczyciela o słowa sprawiające trudność, • nieuwzględnianie błędów w ogólnej ocenie pracy, • systematyczne przypominanie reguł ortograficznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • karty pracy – uproszczone lub obrazkowe zdania oraz teksty wielokrotnego wyboru, • prace praktyczne – wykonanie projektu rysunku, plakatu lub pracy manualnej, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi, • ocena obserwacji – analiza procesu wykonania zadania, a nie wyłącznie efektu końcowego, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli,

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Edwarda hr. Raczyńskiego w Komornikach

		<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • opowiadanie historyjek – tworzenie narracji lub opowiadania na podstawie obrazków.
<ul style="list-style-type: none"> • uczeń z dysleksją 	<ul style="list-style-type: none"> • wydłużony czas na czytanie, • możliwość czytania cichego zamiast głośnego, • ocenianie treści, a nie tempa czytania, • krótsze teksty oraz większa czcionka, • czytanie z nauczycielem lub w parze, • wskazywanie linijką lub kartką aktualnego wersu, • nieobniżanie ocen za błędy ortograficzne, • ocenianie treści wypowiedzi, a nie estetyki pisma, • możliwość pisania drukowanymi literami, • krótsze formy pisemne, • wydłużony czas na pisanie, • ograniczenie przepisywania do minimum, • możliwość pisania ołówkiem, • podkreślanie błędów zamiast ich poprawiania za ucznia, • możliwość korzystania ze słownika ortograficznego, • ocenianie postępów ucznia, a nie liczby popełnianych błędów, • indywidualne tempo nauki zasad ortograficznych, • głośne odczytywanie treści zadań przez nauczyciela, • pomoc w zrozumieniu poleceń, • mniejsza liczba zadań do wykonania. 	<ul style="list-style-type: none"> • unikanie odpytywania z głośnego czytania przy klasie, jeśli dziecko tego nie chce, • dyktanda z lukami, • krótsze sprawdziany, • dzielenie pracy na etapy, • jasno sformułowane polecenia, • możliwość odpowiedzi ustnej zamiast pisemnej, • sprawdzanie wiedzy w atmosferze bez presji czasu.
<ul style="list-style-type: none"> • uczeń z dyskalkulią 	<ul style="list-style-type: none"> • wydłużanie czasu pisania sprawdzianów i testów, • indywidualizowanie wymagań, w tym stopnia trudności zleconego materiału, sposobu egzekwowania wiedzy oraz oceniania, w zależności od aktualnych możliwości ucznia, • ocenianie przede wszystkim toku rozumowania, a nie technicznej strony liczenia, 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia,

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Edwarda hr. Raczyńskiego w Komornikach

	<ul style="list-style-type: none"> • umożliwienie korzystania z kalkulatora, także podczas sprawdzianów, • stosowanie jasnego i prostego języka przy konstruowaniu poleceń, niekoniecznie matematycznego, • wykorzystywanie pomocy dydaktycznych, takich jak liczydło, liczmany i patyczki. 	<ul style="list-style-type: none"> • mapy myśli i schematy – graficzne przedstawienie zagadnień, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi.
uczeń-cudzoziemiec i uczeń z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z wcześniejszym kształceniem za granicą	<ul style="list-style-type: none"> • umożliwienie korzystania ze słownika dwujęzycznego podczas kartkówek i sprawdzianów, • stosowanie języka instrukcji w komunikacji, w tym krótkich poleceń, takich jak: ułóż, narysuj, • formułowanie pytań w sposób jasny, krótki oraz dostosowany do poziomu znajomości języka polskiego, • stosowanie bogatego materiału ikonograficznego, takiego jak zdjęcia, mapy, wykresy i schematy, przy zadaniach i poleceniach, • akceptowanie każdej wypowiedzi świadczącej o zrozumieniu zagadnienia, nawet jednowyrazowej lub błędnej gramatycznie, • traktowanie gramatyki w sposób funkcjonalny, • w ocenianiu wypowiedzi pisemnych zwracanie uwagi na komunikatywność, • stosowanie wydłużonego czasu na sprawdzianach. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • mapy myśli i schematy – graficzne przedstawienie zagadnień, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi.
uczeń z afazją	<ul style="list-style-type: none"> • poinformowanie ucznia o planowanej odpowiedzi ustnej na forum klasy, • wydłużanie czasu wypowiedzi, • możliwość udzielenia odpowiedzi poza forum klasy, • nieuwzględnianie błędów artykulacyjnych i gramatycznych w ocenie, a w razie trudności rezygnacja z odpowiedzi ustnych na rzecz pisemnych, • wyjaśnianie poleceń w razie potrzeby, • pomaganie w odczytywaniu poleceń i instrukcji, • dzielenie materiału na mniejsze części, • stosowanie etapowych instrukcji do zadań, 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • mapy myśli i schematy – graficzne przedstawienie zagadnień, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli,

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Edwarda hr. Raczyńskiego w Komornikach

	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystywanie dodatkowych środków wizualnych, • jedno zadanie na stronie, • wyłuszczenie ważniejszych treści, • zadania oparte na konkretach, • ocenianie treści, a nie formy pracy ucznia, • w przypadku nie w pełni czytelnej wypowiedzi tematycznej lub spontanicznej unikanie jej przerywania oraz poprawiania błędów gramatycznych i artykulacyjnych, aby nie utrwaląc postawy unikającej mówienia i nie powodować logofobii, czyli lęku przed mówieniem, • unikanie trudnych i abstrakcyjnych pojęć, stosowanie zasady pogłębienia oraz posilkowanie się obrazem, pokazem, konkretem i przykładem z życia, • zadawanie pytań pomocniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi.
uczeń z zaburzeniami komunikacji językowej	<ul style="list-style-type: none"> • na językach obcych wydłużanie czasu pracy, • wprowadzanie mniejszej liczby nowych słówek i struktur gramatycznych oraz spiralna budowa kartkówek i sprawdzianów, • częste odwoływanie się w poleceniach i treści zadań do sytuacji z życia codziennego oraz do konkretów, • formułowanie krótkich poleceń, • upewnianie się, czy uczeń właściwie zrozumiał treść zadań i poleceń, • ukierunkowywanie ucznia na właściwą odpowiedź poprzez zadawanie pytań pomocniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozmowa indywidualna – ustne odpowiedzi dostosowane do możliwości ucznia, • ćwiczenia z wykorzystaniem technologii – aplikacje wspierające ucznia w pisaniu, czytaniu i liczeniu, • testy jednokrotnego wyboru – dostosowanie do tempa pracy ucznia, • mapy myśli i schematy – graficzne przedstawienie zagadnień, • wybór spośród opcji – dopasowywanie obrazków, tekstów i symboli, • portfolio – zbiór prac ucznia jako forma oceny jego postępów, • zadania ustne z podpowiedziami – wskazówki pomagające w formułowaniu odpowiedzi.
uczeń z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim	<ul style="list-style-type: none"> • realizacja treści zgodnie z indywidualnymi możliwościami ucznia, • ograniczenie materiału do treści kluczowych podstawy programowej, • wolniejsze tempo pracy, • częste powtórzenia i utrwalanie wiadomości, 	<ul style="list-style-type: none"> • sprawdziany krótkie i etapowe, • sprawdzanie wiedzy w formie praktycznej, ustnej lub pisemnej, • możliwość wyboru formy odpowiedzi (ustnej lub praktycznej), • rezygnacja z odpytywania na forum klasy.

	<ul style="list-style-type: none"> • dzielenie materiału na małe, jasno określone partie, • jasny i stały plan dnia, • krótkie i jednoznaczne polecenia, • stałe miejsce ucznia w klasie, • przerwy aktywizujące, • możliwość pracy indywidualnej lub w małej grupie, • krótkie teksty oraz duża czcionka, • czytanie wspólne z nauczycielem, • brak presji na tempo czytania, • skrócone formy pisemne, • możliwość pisania drukowanymi literami, • praca na gotowych schematach oraz kartach pracy, • nauka liczenia na konkretach, takich jak liczniki i patyczki, • zadania praktyczne związane z życiem codziennym, • mniejsza liczba zadań do wykonania, • ocenianie toku rozumowania, a nie zapisu, • wydłużony czas pracy oraz polecenia krótkie i jednoznaczne, najlepiej zilustrowane, • odczytywanie poleceń przez nauczyciela. 	
<p>uczeń z niepełnosprawnością ruchową spowodowaną innymi przyczynami niż mózgowie porażenie dziecięce</p>	<ul style="list-style-type: none"> • dostosowanie stanowiska pracy do potrzeb ucznia, w tym ławki, krzesła i odpowiedniego podparcia, • zapewnienie dostępu do sali lekcyjnej oraz innych pomieszczeń szkolnych, • możliwość zmiany pozycji w trakcie zajęć, • ograniczenie konieczności przemieszczania się po klasie, • usadzenie ucznia w miejscu ułatwiającym pracę i koncentrację, • wydłużony czas na wykonanie zadań, • dzielenie zadań na etapy, • zmniejszenie liczby zadań do wykonania, • częstsze przerwy na odpoczynek, • stosowanie alternatywnych form aktywności ruchowej, • polecenia krótkie, jasne i jednoznaczne, 	<ul style="list-style-type: none"> • ograniczenie zadań wymagających precyzyjnej sprawności manualnej, • możliwość udzielania odpowiedzi ustnej zamiast pisemnej, • dostosowanie formy sprawdzianów, na przykład poprzez zaznaczanie odpowiedzi zamiast pisania, • możliwość korzystania z komputera, tabletu lub innych pomocy technicznych.

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Edwarda hr. Raczyńskiego w Komornikach

	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość odczytania poleceń przez nauczyciela. 	
uczeń z niepełnosprawnościami sprzężonymi	zalecenia zawarte w Indywidualnym Programie Edukacyjno-Terapeutycznym	
uczeń z niedostosowaniem społecznym lub zagrożony niedostosowaniem społecznym	<ul style="list-style-type: none"> • dostosowanie liczby zadań do możliwości ucznia, • dzielenie zadań na krótsze, jasno określone etapy, • wydłużony czas na wykonanie pracy, • częste przerwy aktywizujące, w tym ruchowe, • możliwość pracy indywidualnej lub w małej grupie, • jasne kryteria oceniania, znane uczniowi, • jasno określone i konsekwentnie przestrzegane zasady, • stały plan dnia zapewniający przewidywalność, • przypominanie zasad w sposób spokojny, bez zawstydzania ucznia, • indywidualne kontrakty zachowań, • możliwość pełnienia prostych ról odpowiedzialności, takich jak dyżury, • ocenianie wysiłku i postępów, a nie wyłącznie efektów, • częste pozytywne wzmocnienia, w tym pochwały i system żetonowy, • ograniczenie ocen negatywnych, • jasne i natychmiastowe informacje zwrotne, • krótkie i jednoznaczne polecenia, • kontakt wzrokowy oraz upewnianie się, że uczeń rozumie zadanie, • ograniczanie bodźców rozpraszających, • dostosowanie tempa pracy do możliwości ucznia. 	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość udzielania odpowiedzi ustnych, pisemnych lub praktycznych, do wyboru nauczyciela w zależności od aktualnej sytuacji ucznia, • sprawdzanie wiedzy poprzez karty pracy, zadania praktyczne, obserwację pracy ucznia na lekcji oraz rozmowę indywidualną, • ograniczenie sprawdzania wiedzy na forum klasy, • ograniczenie liczby zadań otwartych, • stosowanie zadań zamkniętych, takich jak wybór lub dopasowanie.
uczeń z zaburzeniami komunikacji językowej i mutyzmem wybiórczym	<ul style="list-style-type: none"> • niezmuszanie ucznia do wypowiedzi ustnych na forum klasy, • umożliwienie alternatywnych form komunikacji, takich jak gest, wskazywanie, obrazki, karty odpowiedzi, pisanie lub tablet, • akceptowanie szeptu lub wypowiedzi kierowanych do nauczyciela albo wybranej osoby, 	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość udzielania odpowiedzi pisemnych zamiast ustnych, • sprawdzanie wiedzy w formie testów z zaznaczeniem odpowiedzi, kart pracy oraz zadań praktycznych.

	<ul style="list-style-type: none">• stopniowe osvajanie ucznia z mówieniem w bezpiecznych warunkach, takich jak praca indywidualna lub w małej grupie,• brak oceniania za brak wypowiedzi ustnej,• wydłużony czas na udzielenie odpowiedzi,• jasne i krótkie polecenia, najlepiej w formie pisemnej lub obrazkowej,• wcześniejsze zapowiadanie aktywności wymagających komunikacji,• wyznaczenie bezpiecznego miejsca w klasie,• brak presji na głośne czytanie,• możliwość czytania cichego lub wspólnego z nauczycielem,• stopniowe włączanie ucznia w aktywności grupowe,• wzmacnianie relacji z rówieśnikami poprzez zabawy niewerbalne.	
--	---	--

Opracowanie:
Zespół edukacji wczesnoszkolnej